

naši deželi dospela že prav visoko stopnjo, po kateri se ne razcepujejo glasovi na sto kampov, ampak da volivci volijo po sprejetem sporočilu; tretje pa je to, da nasprotna stranka je že popolnoma obupala nad upljivom svojim in se te volitve ni dosti več udeležila, sicer bi bilo število nasprotnih glasov vendar večje bilo. — 9. dne t. m. je volitev novega predsednika in podpredsednika.

— Ker se po naznanilu c. kr. državnega ministerstva na več krajih našega cesarstva (na Českem, Markem, Bukovini), pa tudi po družih državah kakor na Nemškem, Rusovskem, Francozkem, Moldavi in Vlahii kolera prikazuje, je treba tudi pri nas že zdaj misliti na to, da se stori vse, kar to pošast odganja od naše dežele, ali če vendar pride, da je povsod vsa potrebna pripomoč pri rokah. Zato se je lani sestavljena komisija pri c. kr. deželni vladi 6. dne t. m. zopet ustanovila in se pogovorila o vsem, kar je za zdaj treba. Srečni bomo, ako tudi letos kakor lani uidemo temu nemilemu gostu.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

V pondeljek so se med zastopniki naše in pruske vlade začele v Pragi razprave za mir, ktere utegnejo v malo dneh dokončane biti, ker je podlaga za te obravnave že odobrena po naši in pruski vladi. Tako se bojo tedaj v severji poravnale kmalu nesrečne homatiije in odpravile strašne nadloge, ktere po obsédi pruski tarejo najbolj česko in moravsko deželo. Če tudi ne verjamemo, da bi Lahi še dolgo srboritili, vendar še danes ž njimi nismo tako blizo mirú kakor s Prusom, ker čez to, da je do 10. dne t. m. boj ustavljen, nismo dosihmal še prišli. Ker premirje še ni gotovo, je mir še manj gotov, in ne bode tako dolgo, dokler Lahi ne opustijo poželjenja svojega po južnih Tiroljih in po še družih deželah primorskih. Vendar je upati, da jim zaveznik njih — Prus — in varh njih — Napoleon — bota ohladila prevročo kri, predno pride do krvavega boja, ki bi jim ponovil spomin na Kustoco in Viš. Že v načrtu naše in pruske vlade za mirno spravo, se beró nektere vrstice, ktere kažejo, da mora laška vlada zadovoljna biti s beneško-lombarško deželo, ki jo dobí vso. Poglavitne točke pa, po katerih se bo mir naredil med našo in prusko vlado, so te-le: 1) Avstrija ne zgubi nobene druge dežele kakor lombarško-beneško kraljestvo; brž ko je mir sklenjen, zapusti pruska armada vse kraje, ki jih je posedla; 2) nemškega bunda, kakor je bil, ne bode več; napravi se novi severni in novi južni bund, vsak za-se; v nobene ne stopi Avstrija več; 3) Prusija dobí Šlesvik-Holštajn; severnim okrajinam šlesviškim pa je pripuščeno glasovati o tem, ali želijo združiti se z Dansko ali ne; 4) odškodnine za vojsko plača Avstrija 40 milijonov tolarjev; ker pa ima za Šlesvik-Holštajn dobiti 20 milijonov, ima le še plačati 20 milijonov tolarjev; 5) Saksonija naj ostane kakor je; kar pa se tiče družih držav v severni Nemčii, naj pruska vlada stori, kar ji je drago; 6) kralj pruski se ponudi za posrednika, da kralj talijanski naredí premirje in mir, brž ko mu Napoleon odstopi beneško kraljestvo. Ostale 3 točke odločujejo čas, kraj itd. obravnava. — Iz tega načrta se vidi očitno, da Avstrija razun Beneškega nima nič zgubiti. Da pa Avstrija iz rok dá Beneško, odkriža se s tem večnega sovraštva, zavoljo kterega je bilo že sila veliko krvi prelite in se je potrosilo toliko denarja (kajti Lah je zmiraj srebro imel, ko so druge dežele imele papir). Da pa stopi čisto iz

nemške zveze, je velika sreča za Avstrijo vso, vzlasti pa za narode, ki jim je nemški bund od nekdej bil trn v peti. Avstrija brez Nemčije in Laha bo še le Avstrija prava! — Kako neki bo v prihodnje Prus ostale nemške vlade sukal? Bode jim brž ko ne koklja, ki jih bo vabila ali silila pod perute svoje. — Ko je bila 30. dne u. m. deputacija iz Prage pri presvitlemu Cesarju potožit mu nadloge, je Njega Veličanstvo reklo, da v srce ga boli trpljenje ljubljene česke dežele in zveste Prage in da ji bode zdatna pomoč; na dr. Riegerjevo potožbo pa je odgovoril Cesar, da nikoli ni poslušal natolcevanja zvestega naroda českega, marveč da občuduje častno in zvesto obnašanje in toliko žrtovanje mesta poglavnega in vse dežele. — Da potolazimo kmetovavce zastran vremena, jim povemo, kar prerokuje znani mož, da bode od 10. dne ta celi mesec lep, jasen, topel, brez dežja.

Denarni zapisnik Matičini.

Novi udje:

z letnim doneskom:

Gospod dr. Klemenčič Anton, župnik v Ljutomeru	2 gold.
„ Antolič Ivan, kaplan v Ljutomeru	2 „
„ Ermenec France, kaplan v Ljutomeru	2 „
„ Kramberger Lovro, župnik pri sv. Križu	2 „
„ Zadavec Jožef, kaplan pri sv. Križu	2 „
„ Stranjščak Anton, kurat v Vržeji	2 „
„ Herman Mihael, deželni poslanec v Ptujih	2 „
„ Simonič Jožef, župnik v Središču	2 „
„ Lorenčič Andrej, kaplan v Središču	2 „
Knjižnica učiteljska pri sv. Barbari	2 „
Gospod Žižek Marko, župnik v Belotincih v Somboteljski vladikovini	2 „
„ Zemljič Štefan, kaplan v Belotincih v Somboteljski vladikovini	2 „
„ Murkovič Janko, učitelj v Belotincih v Somboteljski vladikovini	2 „
„ Kovačič Marko, župnik v Črnčevcih	2 „
„ Luci Anton, kaplan v Stridovi v Medjimurji	2 „
„ Finc Anton, župnik v Železnikih	2 „
„ Babnik Jernej, kaplan v Železnikih	2 „
„ Plavec Maks, župan in fužinar v Železnikih	2 „
„ Globočnik Anton, posestnik in fužinar v Železnikih za 1865. in 1866. leta	4 „
„ Kapus Anton, c. k. adjunkt v Marenberzi	2 „
„ Jeram Jož., dekan v Cirknem za 1865. in 1866. l.	4 „
„ Selak Anton, vikari v Novakih	2 „
„ Kristan Lovro, vikari v Otaležu	2 „
„ Cvajer Dragotin, žitni trgovec v Ljubljani	2 „

Stari udje, ki so plačali za 1865. ali 1866. leto:

a) ustanovniki:

Za 2. leto: G. Meško Jakob (doplačal); — za 3. leto: Gg. Vončina Leon, Robič Luka.

b) Letniki:

Za 1865. leto: Gg. Levičnik Jožef, Pavčič Janez; — za 1866. leto: Gg. Kremžar Andrej, Polak Gvidon, Vovk Jožef, Bogataj Fr., Brgant Valentin, Teran Janez, Hiti Janez.

V Ljubljani 6. avgusta 1866.

Dr. Jer. Zupanec.

Popravek. V sestavku „družba sv. Mohora“ (glej list št. 30, str. 239) naj se zadnji stavek št. 5: „tej povesti je bilo pri-sojenih 100 gold. za darilo“ — spremení tako-le: „Darilo po 100 gold. za 1866. leto razpisano, se ni moglo podeliti nobeni pripovesti, toraj ga tudi Kortonica ni mogla sprejeti. Plačala se je le po pravilih.“

Kursi na Dunaji 7. avgusta.

5% metaliki 60 fl. 50 kr. Ažijo srebra 128 fl. — kr.
Narodno posojilo 65 fl. 25 kr. Cekini 6 fl. 18 kr.